

Af Morten Andersen

50 ÅR

MED IRSKE ULVEHUNDE

Benzinprisen er 2,05 kr. pr. liter, Uri Geller bøjer gafler i fjernsynet, Watergate-skandalen fejer som et stormvejr hen over USA og et pop-fænomen med navnet ABBA slår igennem ved det europæiske Melodi Grand Prix med sangen Waterloo. Året er 1974.

FOTOS: MORTEN ANDERSEN

Det er også året, hvor 50 år med Irske Ulvehunde tager sin begyndelse for Inger og Erling Birk.

Lige så sikkert som onsdag kommer efter tirsdag og solen står op i øst, ligeså sikkert er stabiliteten i det nordvestjyske ægtepars liv, som blev kærestes som teenagere og gift da de var først i tyverne. Et giftermål der blev indgået under særdeles stille former på rådhuset uden at nogen vidste noget om det. Samtidig kommer bopælen til at hedde Pilegaarden.

Det er deres første fælles hus og hvorfor ændre på noget, der fungerer glimrende – så hjemmet hedder stadig Pilegaarden, og er et lille husmandssted med plads til heste i den lille stald og med tre hektar jord omkring huset til at folde sig ud på. Og naturligvis både hus og hjerterum til hunde.

1974 er året, hvor Inger og Erling Birk får deres første Irske Ulvehund.

De kommer begge fra hjem med hunde, så det er naturligt, at der skal en hundesnude ind i hjemmet, som ligger ude på landet 20 km nord for Herning.

For de to er der intet overladt til tilfældighederne. Derfor bliver bogen "161 hunde i farver" anskaffet. En bog som på sin forside proklamerer, at det er Danmarks første komplette opslagsbog med udførlige beskrivelser af de mange racer.

- Vi var enige om, vi ville have en stor hund, fortæller Erling.

- Måske en Sct. Bernhard eller noget i den retning, supplerer Inger.

Men sådan går det ikke. Da de når sidste side i bogen, viser der sig en Irsk Ulvehund. Og de ser sig aldrig tilbage. Det er sådan en, de vil have.

De finder ud af, at der et par hvalpe på Sjælland hos Kennel Two Mike ved Birgit og Benny Jensen. Det er selvsagt længe før nogen har tænkt på internettet og email. Og selv om en fast forbindelse over Storebælt er diskuteret mange gange, så står den først færdig 24 år senere, så det bliver til en aftale med opdrætteren om at mødes på Korsør Havn, så de kan se på hvalpene.

- Vi anede sådan set ikke rigtig noget om noget, så vi så på hundene og så kom den ene med os hjem, fortæller Erling.

Det blev indgangen til en lang karriere med Irske Ulvehunde i et utal af udstillingsringe.

- Det startede egentlig med et skue, og det syntes vi var meget hyggeligt.

FOTOS: MORTEN ANDERSEN

Vi fik knyttet nogle venskaber med andre ejere af irsk ulvehunde, siger Inger og fortsætter:

- Vi gjorde os ingen tanker om at vinde noget.

Knapt har hun sagt det, før hun retter sig selv:

- Jo altså, Erling er jo konkurrencemenneske, så for ham gik der sport i det, fortæller hun smilende.

Erling bifalder beskrivelsen med et nik.

Fra den første ulvehund i huset bliver alle hunde skemalagt med mål og vægt, så den enkelte hunds udvikling kan følges og sammenlignes med andre og på den måde bliver alle hunde nøjes studeret og diskuteret.

Der går ikke mange år, før Erling bliver kendt i udstillingsringene, da der kommer en hund i huset som vinder i både Danmark og i udlandet.

Det bliver til titel på titel. Men de har begge stadig en ydmyg indstilling til at udstille. Det vigtigste er stadig hundens ve og vel kombineret med det fællesskab med andre hundeejere udstillingerne byder på.

Med tiden har det udviklet sig til at Inger og Erling også opdrætter irsk ulvehunde og får kennelmærke i 2012 - Kennel Anduin, som er overtaget efter en af ægteparrets allerførste ulvehundevenner. Men Inger og Erling er ikke som de fleste andre opdrættere. De har nemlig ikke nogen tæver. Så når de mener, de har en hanhund, som de selv vil have en hvalp af, går jagten på at finde den rigtige tæve.

- Det kræver, at man ser rigtig mange hunde, så man ved, hvilke tæver, der passer til hanhunden. Og jeg må sige, vi har været utrolig heldige med, at når vi har spurgt ejere af de tæver, vi har udset, så har de alle sagt ja, siger Erling.

Over årene er det også blevet til andre hunde end irsk ulvehunde. Pilegaarden har også været beboet af Hjortehund, Whippet og Galgo Español. Lige nu er Inger og Erling de stolte ejere af to Irsk Ulvehunde og to Galgo Español.

- Vi har én gang haft en anden race end mynde. En Collie, som bliver optaget af hundefamilien i forbindelse med Ingers deltagelse i uddannelsen af lydighedsinstruktører i Dansk Kennel Klub.

Ingen tvivl om at de holder af andre hunderacer, men hjerterne ligger hos mynderne.

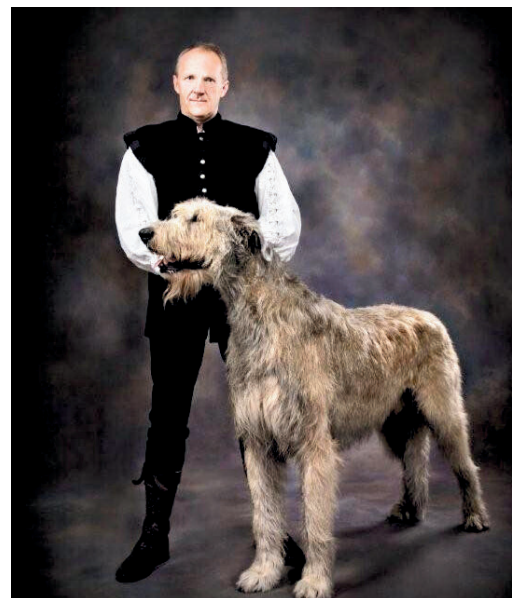
For lidt mere end tyve år siden tog hundelivet for de to en ny drejning. Horsens fik sig en middelalderfestival, hvor Erling og et par stykker mere fik lov at komme og vise hundene frem.

- Det er Erlings hobby det der med at klæde sig ud, sy telte og laver ting i læder, siger Inger med et slet skjult smil.

Irske Ulvehunde havde deres storhedstid i middelalderen, hvor de blandt andet blev brugt til ulve- og hjortejagt. Derfor giver det god mening at deltage på middelalderfestivaler, som der blevet flere og flere af.

- Det er en god måde at vise vores hunde på. Og folk er meget interesserede i dem. Der er publikum, som kun kommer for at se vores hunde, fortæller Erling, som dog også understreger, at det er vigtigt, at deltagelse sker på hundenes præmisser.

I dag fylder festivalaktiviteterne så meget, at der er etableret en forening: Gruppen for Irske Ulvehunde i Middelalderen (GIUM) og hvor Erling er en af drivende kræfter – både når det gælder deltagelse og opsætning af hele den lejr foreningen har. En lejr som tæller ikke mindre end syv telte og som fylder flere trailere. Når Erling drager afsted til middelalderfestival er det med efterspændt hestetrailer og hundene i bilen.

FOTOS: P. HANSEN

Interessen for mynderne og især Irsk Ulvehunde fører også andre ting med sig.

De fleste med Irsk Ulvehunde finder på et eller andet tidspunkt ud af, at kunstneren Erik Heide der bor på Mors og som i år bliver 90 år, har haft Irsk Ulvehunde, og det har smittet af på hans kunst. Det fik Erling til at ringe til ham, for at komme og høre om de Irsk Ulvehunde han havde i 60'erne og de kuld han lavede. Han fortæller Erik Heide, at deres interesse skyldes, at de selv er i besiddelse af et par stykker af racen.

- Vi aftaler at komme og besøge ham, og han ser gerne vi tager hundene med. Og det gør vi selvfølgelig, og det var en stor oplevelse af møde en tidligere opdrætter af Irsk Ulvehunde og en dedikeret kunstner, fortæller Inger.

I fortællingen om 50 år med Irske Ulvehunde er der på intet tidspunkt sagt et eneste negativt ord. Det eneste der kan minde om en negativ konsekvens er den manglende mulighed for lige at drage afsted på ferie.

- Man tager ikke bare lige fire hunde med på ferie, siger Erling, der ellers ikke er typen, der lader sig bremse. Men hundene har altid været med til at sætte rammerne for livet for Inger og Erling, og det er man slet ikke i tvivl om, at de også kommer til de næste mange år.

